

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 161/2023
18.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Правобранилаштво Општине Бачки Петровац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 753/2020 од 22.08.2022. године, у седници одржаној 18.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 753/2020 од 22.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 753/2020 од 22.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4398/2018 од 19.11.2019. године, ставом првим изреке, одређено је да се прецизирани тужбени захтев делимично усваја. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 25.513,92 динара, са законском затезном каматом од 04.06.2019. године па до исплате као и на име законске затезне камате од дана израде налаза и мишљења вештака 03.06.2019. године износ од 26.727,48 динара. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.889,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева у делу законске затезне камате на трошкове поступка од дана правноснажности до дана извршности пресуде.

Виши суд у Новом Саду је, пресудом Гж 753/2020 од 22.08.2022. године, ставом првим изреке, жалбу тужене усвојио и преиначио пресуду Основног суда у Новом Саду П 4398/2018 од 19.11.2019. године, у побијаном усвајајућем делу, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд тужену обавезе да му на име главног дуга исплати износ од 25.513,92 динара, са законском затезном каматом од 04.06.2019. године па до исплате, као и на име законске затезне камате до дана израде налаза и мишљења вештака 03.06.2019. године износ од 26.727,48 динара, као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да

туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Предмет тражене правне заштите је накнада штете коју је тужилац претрпео јер му је, на основу одлуке о увођењу самодоприноса за подручје месне заједнице Бачки Петровац од 05.01.2010. године („Службени лист Општине Бачки Петровац“ број 1/10), за коју је, одлуком Уставног суда број УО-94/2011 од 24.10.2013. године, утврђено да није у сагласности са Уставом и законом, обустављен део зараде у периоду о марта 2010. године до априла 2013. године. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен не одступа од правног схватања утврђеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године, о начину отклањања штетних последица појединачног акта насталих применом касираног неуставног или незаконитог општег акта.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 28.05.2018. године, а вредност предмета спора је 25.513,92 динара.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је ово спор у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да се ради о спору мале вредности у ком ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, па је ревизија тужиоца недозвољена.

При оцени о дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда међутим, у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је право на ревизију искључено у споровима мале вредности, па специјално правило искључује примену општег правила.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић